

Jazykový kurz v Londýně

Nebát se mluvit anglicky byla první položka na mém „listu obav“, asi jedna z největších, když působím na Centru jazykového a dalšího vzdělávání a většina kolegů i podřízených mluví lépe anglicky než já. S projektem Erasmus+ jsem si však řekla, že přeci nejsem srab a odjela jsem na pracovní cestu do Londýna. Navíc jsem tam nakonec jela ještě s mými podřízenými: Ivčou, Katkou, Soňou, ale v Londýně jsme se potkávaly i s vedoucím oddělení anglického jazyka Honzou...když už, tak už, dokážu těm všem, že nejsem „žádné béčko“, říkala jsem si 😊

Pracovní cesta začala zajímavě již na letišti v České republice, kde mě chytli, že systém jim hlásí, že mám falešný obličej a musí mě zkontrolovat jejich pracovník. Popravdě pas mám nový, fotku též a nemaluji se. Nu, dobře, aspoň se kolegyně zasmály. Na letišti v Anglii se to samé zopakovalo, jen anglicky. A Katka si svou šéfovou fotila v této (pro mě v soukromí docela obvyklé) situaci. Následně se na milou kolegyni vrhla ochranka letiště, že foto musí ihned smazat...a to už jsem se smála i já.

Po přiletu do Londýna jsme se na letišti v informacích ptaly na cestu do hotelu, zařídily si karty na cestování a přidaly se k pánovi, co jel po směně domů. Prý tam, kam potřebujeme...No, zavedl nás dvěma busy o 20 minut od hotelu dál. Nakonec jsme se ale poptaly na správnou cestu jinde a za pomoci řidiče autobusu jsme konečně dorazily do správného hotelu. Ubytovaly jsme se se Soňou, která si „vylosovala“ svou šéfovou, že s ní bude sdílet pokoj. V noci někdo klepal na dveře, otevřela jsem a tam údržbář se zvonem a ručníky, že jde na tu sprchu. Koukala jsem na něj nevěřícně...“prý zda máme problém se sprchou“....se zakroucením hlavy a kuňknutím "no" jsem mu zavřela před nosem a podezřívala kolegyně, že si z nás udělaly legraci. A tak to vše začalo.

Přesunuly jsme se do rodin a začaly docházet na jazykové kurzy do školy Frances King, School of English podle úrovně, která nám vyšla z on-line testu před odletem. Možná tím, že jsem vše vyplňovala při vaření a hlídání svých dětí, sedmiletých dvojčat, má úroveň byla nižší než jsem si sama myslela. V průběhu prvního týdne jsem se však posunula do skupiny vyšší úrovně, mé sebevědomí tak vzrostlo a nebála jsem se tolik mluvit anglicky. Líto mi jen bylo, že vyučující v té mé původní skupině byl pro mě nejvíc motivující s obrovským smyslem pro humor, který používal skupinu whats app ke konverzaci. Byla jsem tak motivovaná, že i s manželem po telefonu jsem odmítala mluvit česky, a ten mi potom radši ani nevolal 😊 S kolegyněmi jsme také měly další konverzační lekce v počtu 8 hodin. Poslední den lekce nás vzal vyučující do Národní banky a na prohlídku Londýna pro praktické procvičení naučeného.

Mimo výuku jsme žily rušným společenským a kulturním životem. Setkávaly se s přáteli, viděly muzea a další památky (např. Trafalgar Square, Big Ben, Tower Bridge, Tower of London, St.

Paul's Cathedral, Buckingham palace...), dělaly pikniky v parcích, ale nejpřínosnější a nejkrásnější zážitky byly pro mě ze dvou muzikálů (The Phantom Of the Opera, The Lion King), na které mě vytáhl kolega Honza. Líbily se mi ty úžasné efekty a jazyk jsem také „dala“. S Honzou, Katkou, Ivčou i Soňou jsme jednu sobotu ušli 22 km po pobřeží ze Seafordu do Eastbourne (Seven Sisters). Další den mě zase kolega Honza vzal na piknik do parku (Richmond`s park), kde až do naší blízkosti chodili daňci (asi měli hlad, soudě podle jednoho, který udělal revizi nějaké slečně v kabelce). Zažila jsem v Londýně také největší teplotní rekord v historii Velké Británie (meteorologové na londýnském letišti Heathrow naměřili 40,2 stupně). Honza nás děvčata také pomocí aplikace zaregistroval, abychom se mohly zúčastnit výstavy šperků Tiffany, hmmm. Hned jsem zase volala manželovi pro inspiraci a tentokrát jsem sama velmi ráda mluvila česky...

Anglický jazyk jsem ale také procvičovala v rodině, kde jsem byla ubytovaná. Mluvily jsme s nimi s kolegyní Katkou (tentokrát si vylosovala svou šéfovou ona), a to někdy i se sklenkou vína, díky čemuž jsem se nebála probrat i osobní život a vtipkovat v angličtině...a světe div se...oni se mým vtipům smáli také (pořád doufám, že se nesmáli mně 😊).

Po návratu do ČR jsem i na své děti chvíli mluvila anglicky, ty se na mě nevěřičně dívaly, pak se přizpůsobily (ruce a nohy posloužily) a jelikož hned naše rodinka jela na dovolenou do zahraničí, sdílela jsem anglický jazyk i dále...ono, po dvacetihodinové cestě autem bych možná dokázala mluvit jakýmkoliv jazykem. Vyjma skvělých zážitků, prohloubení znalostí gramatiky, získání nových poznatků z reálií i inspirace k výuce (webový nástroj <https://www.baamboozle.com/>) a možnosti konverzace mě kolega studující vnuknul myšlenku koupě tabletu. Minimálně jsem také dokázala sama sobě, že nejsem „žádné béčko“ a další položku na svém „listu obav“ si škrtnám. Za všechny podněty a nové poznatky děkuji moc DZS a VPŠ a SPŠ MV v Praze (manžel při koupi tabletu tedy spíše nadával 😊), zvláště pak kolegyni Katce, která předmětný projekt měla v naší škole na starost.

Jazykový kurz v Londýně

Zúčastnila jsem se jazykového kurzu v počtu 20 hodin ve škole Frances King, School of English. Na začátku mě zařadili do skupiny podle úrovně na základě vstupního online testu, který jsem vyplňovala před odjezdem (ještě v ČR). V průběhu prvního týdne jsem se však posunula do skupiny vyšší úrovně, abych mohla lépe prohlubovat své jazykové dovednosti. Měla jsem také další lekce úrovně B2 v počtu 8 hodin. Náplní jednotlivých lekcí byla gramatika, slovní zásoba, psaní, poslech, výslovnost a konverzace na různá témata, a to od různých vyučujících, díky čemuž jsem měla možnost porovnat výukové styly. Inspirativní pro mě byla

zvláště jedna lektorka, která využívala webového nástroje <https://www.baamboozle.com/>. Poslední den lekce nás vzal vyučující do Národní banky a na prohlídku Londýna pro praktické procvičení naučeného.

Dále jsem procvičovala anglický jazyk s rodilými mluvčími, zvláště v rodině, ve které jsem byla ubytovaná. Rovněž jsem navštívila muzikály (The Phantom Of the Opera, The Lion King) a muzea, parky a památky v Londýně (např. Trafalgar Square, Big Ben, Tower Bridge, Tower of London, St. Paul's Cathedral, Buckingham palace...) a vypravila se na celodenní sobotní výlet po pobřeží ze Seafordu do Eastbourne a na nedělní výlet do Richmond`s park. Zažila jsem největší teplotní rekord v historii Velké Británie (meteorologové na londýnském letišti Heathrow naměřili 40,2 stupně).

Celkově mohu říci, že u mě došlo ke zvýšení komunikačních kompetencí (rozšíření stávající slovní zásoby, zopakování a prohloubení znalostí gramatiky, získání nových poznatků z reálií – teoreticky i prakticky), za což moc děkuji DZS a VPŠ a SPŠ MV v Praze, zvláště pak kolegyni Mgr. Kateřině Čížkové, která předmětný projekt měla v naší škole na starost.